Recensie: Emmanuelle ***1/2

Kinepolis Antwerpen
woensdag 25 september 2024



foto © Belga Films

Recensie:
Een halve eeuw nadat de originele film stof deed opwaaien, kan je nu een remake van Emmanuelle zien in een regie van Audrey Diwan in de bioscoop. Diwan vertrok vanuit het boek van Emmanuelle Arsan om tot deze erotische Franse film te komen. Noémie Merlant heeft grote schoenen te vullen nu ze in de voetsporen treedt van Sylvia Kristel die het hoofdpersonage iconisch maakte, denken we maar aan hoe ze destijds naakt in een grote rotanstoel zat wat een legendarisch filmbeeld opleverde. Merlant zet Emmanuelle feilloos neer, als een afstandelijke, zakelijke vrouw die terug wil kunnen genieten van het leven ook al wordt ze enorm gepamperd in het luxeleventje dat ze leidt. De erotische passie die in haar zit, is kennelijk met de jaren onderdrukt geraakt en wil ze terug oproepen. Haar erotische fantasieën zie je dan ook groeien naarmate de film vordert. Maar steeds zal zij de controle bewaren over wat ze voelt, fantaseert en doet.

Een echte haai is Emmanuelle. Een kwaliteitsmanager die in opdracht van een investeringsgroep een hotel dat in hun portefeuille zit in Hong Kong moet beoordelen op verschillende facetten. Ze wordt vriendelijk onthaald door de hoteluitbaatster Margot (Naomi Watts) maar die weet maar al te goed, ze is zelf ook een haai geweest, dat Emmanuelle er gewoon op uit is om de zwakheden van het hotel en haar management te proberen blootleggen zodat ze haar job zou kunnen verliezen. Margot geeft echter een sterke indruk. Ze lijkt zeker van haar stuk dat Emmanuelle niets zal vinden dat erop kan wijzen dat er een issue zou zijn met het hotel en de manier waarop het gerund wordt waarom de cijfers achterblijven.
Laurent Tangy die instond voor de cinematografie verdient eerst en vooral bijzonder veel lof. De manier waarop Noémie Merlant belicht wordt, met oog voor veel detail, het spelen met scherpe en onscherpe beelden, het baden in luxe (letterlijk en figuurlijk) wordt haarfijn in beeld gebracht. Bijzonder verfijnd zien we hoe er bloemen op de kussens van bedden gelegd worden door de kamermeisjes. Hoe bijna onaangeroerde topmaaltijden in de vuilnisbak belanden, hoe veel zorg er gedragen wordt voor de gasten (en dan vooral de frequente internationale reizigers) om aan hun verlangens te voldoen. In de openingsscène zien we de camera focussen op Merlants benen, vraagt Emmanuelle naar een lippenbalsem omdat ze de droge lucht van het vliegtuig voelt, zodat de focus zo vakkundig verlegd wordt naar haar mond. Haar eerste erotische fantasie beleeft ze in het toilet van het vliegtuig. Ze dagdroomt om langs achter door de man die voor haar zit in het vliegtuig genomen te worden.
Emmanuelle kent een redelijk traag verteltempo, op de cadans van de muziek van het hotel dat mensen tot rust wil brengen. Intrigerend vindt ze Kei (Will Sharpe) die nooit in het hotel overnacht terwijl ie wel een

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

kamer geboekt heeft. Ze wil dan ook meer van hem weten, geraakt geboeid door het feit dat ie geen routinematig gedrag vertoont en zal uiteindelijk op ontdekking gaan in zijn kamer, in zijn bad baden en proeven van het badwater.

In het begin van de prent zien we Emmanuelle naakt in bad haar benen scheren terwijl ze begluurt wordt door een van de dienstjongens. Dit meldt ze aan Margot terwijl ze het eigenlijk wel prettig vond en daarna zélf Zelda (Chacha Huang), een sekswerkster die 'Wuthering Heights' als boek in de handen heeft aan het zwembad maar het nooit zou lezen hoewel ze wel de eerste bladzijde vanbuiten kent, zal begluren wanneer die seks heeft in een schuurtje.

Sekswerkers zijn nochtans eigenlijk niet toegelaten in het hotel maar worden er (tijdelijk) gedoogd. Op dat spanningsveld zit Emmanuelle dan ook constant. Het gaat over risico's nemen of niet, over regels overtreden of niet, en de zone ertussen die erotische spanning creëert. Maar het gaat ook over consent, privacy, de controle bewaren, jezelf (en je roots) en bovenal genot terug vinden in een deadline gedreven prestatiemaatschappij.

< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.